

СА СВЯТАМ ВЯЛІКАГА КАСТРЫЧНІКА!

ПРАЛЕТАРЫ УСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

Гомельскі

Універсітэт

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМІТЭТА ЛКСМБ
І ПРАФКОМАУ ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖУНАГА УНІВЕРСІТЭТА

№ 31 (553) Субота, 5 лістапада 1983 г.

Газета заснавана ў верасні
1969 года. Выходзіць
раз у тыдзень

Цена 2 коп.

ЛЮДЗІ УСЕІ ПЛАНЕТЫ СУМЕСНЫІ
ПРАПАНОВЫІ САЦЫЯЛІСТЧЫКІННЫІ КРАІН,
НОВЫІ ІНІЦЫЯТЫВЫ САВЕЦКАГА
САЮЗА — ВАЖНЫІ КРОК ДА РАЗРАДКІ
МІЖНАРОДНАІ НАПРУЖАНАСЦІ, СПЫ-
НЕНИЯ ГОНКІ УЗВРАЕННЯІ ПАМНА-
ЖАІЦЕ НАМАГАННІ У ВАРАЦЬВЕ ЗА

ПРАДУХЛЕННЕ ЯДЗЕРНАІ КАТАСТРОФЫ
ПАТРАВУІЦЕ ЗАВАРОНЫ ЯДЗЕР-
НАІ І ІНШЫХ ВІДАУ ЗВРОІ МАСАВАГА
ЗНІШЧЭННЯІ

(З Заклікаў ЦК КПСС).

АДСТАІМ МІР НА ПЛАНЕЦЕ!

ДА АГУЛЬНАГА ІМКНЕННЯ ЛЮДЗЕЙ ДОБРАЙ ВОЛІ ДАЛУЧАЕ СВОІ
ГОЛАС КАЛЕКТЫЎ ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖУНІВЕРСІТЭТА

На ўсей планете ў сувязі з міністрацыя ЗША, груба парушаючая права сувярэнай дзяржавы на сваіх незалежнасцісців, развязала супраць рэвалюцыйнай Грэнады ўзороненіем інтарэнцыю. Усе прыхільнікі міру выказаюць свой гнёў 1 асуджэнне супраць палітыкі адміністрацыі Рэйгана, патрабуючы неадкладнага спынення варожніцкай дзеяння ў гэтым краіне. Актыўны ўдзел у Тыдні дзеяння ў разбрэенні прыняла моладь савецкай краіны: рабочыя, калгаснікі, студэнты. Прайшлі антыавенційны мітынгі 1 на факультэтах нашага ўніверсітэта. 25-га каstryчніка ён адбыўся на геафаку. На мітынгу выступілі член партбюро факультэта Г. Д. Ветлугаев, сакратар камсамольскай арганізацыі Мікалай Анцічук, студэнты 3-га курса А. Сакалоў, С. Церахава і інш. Яны асуцілі палітыку ЗША, аднадушна падтрымку разумных дзеянняў нашай партыі і дзяржавы па разбрэенню, захаванню міру на ўсім свете.

Новую хвалю абурання ўсіх міралюбівых сіл планеты выклікалі падзеі на Грэнадзе. Ад-

Сваі рашучае «Не — вай-ней» выказалі студэнты — дэлегаты VIII агульнавучнівітэцкай спраправадчычно-выбарчай камісіі камфэрэнцыі, якая праходзіла на мінульшым тыдні ў актавай зале. Яны аднадушна прынялі Зварот да ўсіх камсамольцаў ГДУ, у якім асуджана палітыка ЗША па разгортванню крылатых ракет у краінах Заходняй Еўропы, агрэсія на Грэнадзе. У перапынку камфэрэнцыі пад Зваротам паставілі свае подпісы сотні студэнтаў ГДУ. У гэты ж дзень, у 17 гадзін, студэнты ўніверсітэта ўліці ў калоны ўдзельнікі антыавенційнай маніфестацыі Цэнтральнага раёна г. Гомеля.

Тыдзень дзеяння ў разбрэенні яшчэ раз ярка і пераконаўчай прадэмантраваў несакрушальную волю да міру ўсіх савецкага народа, яго рашучасць самаадданай працы мацаваць абароназдольнасць нашай Радзімы.

Т. ДУБЯК.

НОВЫ ФАКУЛЬТЕТ НАРОДНАГА УНІВЕРСІТЭТА

Пачаў сваю работу факультэт кінамастацтва народнага ўніверсітэта маральна-эстэтычнага выхавання. На яго першых занятиях дэманстраваўся кінафільм «У вайне — не жаночы твар», пастаўлены рэжысёрам В. Дащуком да 40-годзінды вызвалення БССР на кінастудыі «Беларусьфільм» (тэорчык аўбяднанія «Летапіс»). З вялікай увагай наляя 300 чалавек глядзелі ў слухалі расказ жаночы — удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. З экрана гучала суроўая горкая, гордая і аптымістычная прауда аб тых двух днях, падзеях, фактах і людзях трыбожнага ваенага часу. Мабыць, таму, што ў расказах гэтых герояў былі сур'ёзныя проблемы сэйняшнінага дыя, так зацикленае і сканцэнтравана служала ўсімадэйжная аўдторыя гэтых споведз-усташыні.

У першым семестры бягучага наўчальнага года для слухачоў факультэта кінамастацтва запланаваны прагляд мастацкіх кінафільмаў «26

дзён з жыцця Дастаеўскага» і «Васа» (па п'есе М. Горкага Васа Жалаянова). Мяркуючы праводзіць таксама сустэрэны з творчымі калектывамі пастаўнічышчыкамі фільму, дыскусіі, аблекаванні іх работ. Програма прагляду ўключаете лепшыя фільмы савецкага і зарубежнага кіно, асабліваў ўвага будзе звернута стужкам аб жыцці сучаснай моладзі. Работнікі кінатэатра «Спартак» забяспечылі наш факультэт неабходнымі плакатамі, буклетамі і рекламнымі ролікамі.

I. ХАДАЛЕВІЧ,
дэкан факультэта кінамастацтва народнага ўніверсітэта,
А. НЯРОНСКАЯ,
выкладчыца факультэта.

ВІНШУЕМ!

Рэктарат, партком, грамадскія арганізацыі ўніверсітэта, дэканат матэматычнай факультэта, кафедра ВМ і праграмавання горача віншуюць асцістэнту гэтыя кафедры МЯДЗВЕДЗЕВА Валеруя Анатольевіча з зацвярдзеніем яго ВАКам у вучонай ступені кандыдата педагогічных наукаў.

пені кандыдата фізіка-матэматычных наукаў.

Рэктарат, партком, грамадскія арганізацыі ўніверсітэта, дэканат матэматычнай факультэта, кафедра ВМ і праграмавання горача віншуюць выкладчыку гэтыя кафедры МЯДЗВЕДЗЕВА Валеруя Анатольевіча з зацвярдзеніем яго ВАКам у вучонай ступені кандыдата педагогічных наукаў.

СЛАВА ВЯЛІКАМУ КАСТРЫЧНІКУ, ЯКІ АДКРЫУ
НОВУЮ ЭПОХУ У ГІСТОРЫІ ЧАЛАВЕЦТВА — ЭПОХУ
ПЕРАМОГІ САЦЫЯЛІЗМУ і КАМУНІЗМУ!

(З Заклікаў ЦК КПСС).

УРАЧЫСТЫ ВЕЧАР

Учора ў актавай зале адбыўся урачысты вечар выкладчыкі, супрацоўнікі і студэнты ўніверсітэта, прысвечаны сяячай Вялікай Каstryчніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі выступу дэпутатаў нафедры палітэканоміі намеснік сакратара парткома па ідэалагічнай работе Г. Д. Ветлугаеву.

Начальнік аддзела кадраў П. А. Савіцкі зачытаў загад на ўніверсітэт, у якім рэктар атадомік АН БССР Б. В. Бокшт павышаваў калектыву ГДУ са знамінальнымі сяячымі. Гонар якога лепшым выкладчыкам, супрацоўнікам і студэнтам аўтывіў падзеі.

Вечар закончыўся сяячочным канцэртам.

АБ СВЯТОЧНАЙ ДЭМАНСТРАЦЫІ

7-га лістапада выкладчыкі, супрацоўнікі, аспіранты і студэнты нашага ўніверсітэта прымусілі ўздел на сяячочнай дэманстрацыі, прысвечанай 66-й гадавіне Вялікай Каstryчніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі. Збор — з 8 гадзін 30 мінут на факультэтах. У 9 гадзін раніцы зводная калона ўніверсітэта адгалоўнага корпуса ГДУ накіруеца на цэнтральную плошчу імя У. І. Леніна.

Адначасова рэктарат паведамляе, што заняткі студэнтаў з 9 лістапада пераносіцца на заўтрашні дзень.

Сергей СКАЧЫНСКИ,
студент 5-го курса гістфіла.
РАДЗІМЕ

Пакуль вусны смягнучь
словам,
Без цябе мне немагчыма...
Беларусь, моя Радзіма,
Сум барозава-бусловы.

КАХАННЕ

Над змялела ракою
Млела побуя...
Кожны вечар
Я разгубленай рукою
З кос твах
Выблытау вецер...

МИРСКІ ЗАМАК

Вечар, вечнае,
сэрэдневечча...
Дзверцы ў мур,
Як у даўніну.
Стара жытны, ржавы
скрэжат.
Напамінамі дагліны,
А пачуцці ўровень вежам.

Іван ХАРЛАМОВ

ВЫСОТА

Высоты невидимые тропы,
Словно волшебством,
Чаруют всех...
Тянутся, сомкнувшись ветви,
Тополь
Стойностью
пирамидальной
Вверх.
Сосны, приотивившись
на опушке,
Не корясь ни грозам,
Ни ветрам,
Чуть качаясь,
Острые верхушки
Устремляют

К солнечным лучам.
С тучами входя
в прикосновенье,
Славят птицы
Этот чудный мир.
Человек
Сверхскоростным
движеньем
В звездную
загадочность
Проник.
Даже трав приземистых
Цветенье
Ввысь идет...
И это неспроста.
Есть к тебе
Могущее влеченье,
Чистоты и света
Высота!

Анатоль СЫСІ,
выпускник ГДУ 1982 года.

ДУМКУ ДУМАЛА ПТУШКА ТРОХКРЫЛАЯ

(з народнага)
Думку думала птушка
трохкрылая:
дзе мой воран аб крылах
— трох?—
I сачыла бяссонна выра,
бы настомны птушыны
волф.

Тры вясны — тры ракі
да мора.
Пасцвела.
Аднойчы ў ноч,
прылячеу...
аднакрылы воран.
Тры слязіны
з пакорных воч.

Сергей СЫСІ,
студент завочнага факультета.

Ласціла і песьціла
ночка-чарнавочка,
Ахінала душу
ў водарны павеў,
Сэрца міне расквеціла
ластайка-дзявочка,
Тая згуба-вада,
ад якой схмілеу.
Мілай нявесіца,
лешчай спладзея,
Выбекі за хадыны,
у прычыне да прысад.
Твае мары здзесніца
чараўніца-фея,

Ты мая патоля,
мой вішнёвы сад.
Повіткі каханай,
Сполахі заранак.
Даўнія здуменія,
што ся мною ты.
Ты спатоліш раны
I паскорыш ранак,
Толькі насалода нам
на ўсе гады.
Я з табой, книгі,
Я не сно, не мрою,
Запалоні ѿчак
неплагасны свет.
Белыя вярігі,
белаю рукою,
На багатках росных
раніцою след.

Анатоль КАЗЛОУ,

студент 4-го курса гісторыка-
філалагічнага факультета.

ДОЖДЖ

Зямля спаганяла смагу
Пасла доўгіх спякотных ты-
дніў, высушыўшы балоці-
ны і ручай, яна захлебвалася
на напорыстым даажджом.
Запасала жыватворную віль-
га га ў трашчынах дарог, ка-
ляніах, пад віварнятнім
пніем. Здавалася, што зямлю
праняло наскрэб, што наво-
кал, як бы хто не шукаў, а
не знайдысі ніводнай сухой
галінкі ці лістоўка. Усё жы-
вое ў першых хвілін цышы-
лася даажджом, а пазней,
праз гадзін-дзе, схавалася
і сачыла за бульканнем кро-
пель у брудны каламуш
луж з патайных сухих мяс-
тэчай.

Восень наталіяла зямлю.
Абмывала леты бруд з дроб,
дахай, прыбрала наваколле.
Думалася, што яна хоча
змыць усе застаўлішеся ры-
сы назойлівага лета і ўсту-
піць у свае ўладанні гаспа-
дній з чыстым сумленнем.

АБРАЗКІ

СУЦЯШАЛЬНІЦА

— Гой, ты, дзіцятку, не
шчымі ў сэрца злобу, не
кроў яго гадзюкай чорнай.
Яно і так трапеца ў гру-
шылым вакон: рвэцца,
крыёву аблівацца. Заспа-
ной яго, любка, і згладзіца
ўсе, наядзельным снегам ка-
не, зnochай згіне. А любоу,
каханне твае яшча будзе.
Будзе, дзіцятка. I вочы не-
чай пададуцца табе мілей і
сватей зорак майскіх.

Ты паляжы, паслухай што
некалі бабка мая на камані-
ала. А было ж гэта не та-
даўно, дзе і не так блізка
Загуляла Марфачка Лейкіна
з печкуном маладым з-пад
Сожжа. Гуляла галаву згу-
бішы, начыціціца, дні-
мі спала. Алена, матка яе,
глядела на гэта як праз па-
латно — песьціла Марфачку.
Пічкур жа быў як сонца,
глянеш — прыгажосці вочы
адбрэ, загаворыца — драма-
та малявуша туць. Больш
за ўсё любілі яны Арцемы-
кава ваярца з дубамі. Вада
была там, што васількі на

ўзмежках поля, дубы — што
вейкі над вока.

Часта чулі жанкі ды дзяў-
чата ім звіні схемах Мар-
фачкіні голас, а то песьенка
плыла з-пад дубоў, ды та-
ка, што дых перахопіла, сэрцы саладкаватай нудой
сыходзілі.

Ніхто ў вёсцы не помніў
ці нахадзіцца хто так да Іх.

I вясна так прамінула,
похапкам лета шуснула, во-
сень загойала па дрэвах,
першае лісце сыпанула на
дол... Схадзялася пайсі Мар-
фачкы па журавіны ў Багуні-
кава балота. Гэ, раней іх
было не тое што цяпер. Усе
мохавыя купіні бліщалі,

4 I пайшла Марфачка ў лес
адна, кашоулку ў суседкі
пазычыла. Як пайшла, так і
не вярнулася. Шукалі дзень

і два — дарма, ні слыху ні

дыху.

А пічкур за-

сліўся на дубах паўз

Арцемыкава ваярца.

Во ѹкія яно

бывае, мая галубка, ад вали-

кай любові.

Не шукай незямной любові,

не шукай дзіцятка. Хай іде,

не замінай яму, не замінай.

Твае яшча будзе. А гэтага

не кліч, не вяртай — парва-

нае без рубца не сышыцца...

Вольга КУРТАНІЧ,

студентка 3-га курса
аддзяленія беларускай
і рускай мовы
і літаратуры
завочнага факультэта.

★ ★ ★

Не адсылаюць пісмы
ў былое,
Немагчыма.
Сустрэчы ўсе з табой
Даёсся за плячыма.
Не азірунса на крын твой
позні,
Не азірунса.
Вытру вябітна
дажджынкі слёз,
Не зварухнуся.
Не падыду да цябе,
да толькі —
Усмешка...
Пачу́шы імя маё
Ты ўздыганешся.

★ ★ ★

Што мне належыць у жыцці?
Ці рачкі ранішня
свежасць.
Ці бор, які пачаў расці
Ці луг,
Яны мне як належыць?
Ці сонца яркае святло,
Ці долі яснае бязмежжа
Узляеўшай ластайкі
крыло?
...Ці я сама сабе належу?

ТРЫЯЛЕТ

У ноч на Купалу ручнік
сабе ткала
З песні вясельнай,
з горачы слёз —
Усё мне здавалася
фарбаў замала
У ноч на Купалу ручнік
сабе ткала.
Дзе прытуліўся
стамішына плес,
Узорны ручнік у руках
атрымала,
...У ноч на Купалу ручнік
сабе ткала
З песні вясельнай,
з горачы слёз.

АСЕННЯЯ РАСПОДЫЯ.

Фота А. Карпенка.

Уладзімір ВАТУРА,
студент 2-га курса эканамічнага факультэта.

ВОСЕНЬ

Спаквала адбомнілі каштаны,
Пляж за Сожам —
сумы 1 пусты.
Жаўтавата-брusніча-
барвяны
Паліц парк куродымна
лісты.
Дзень у дзені,
то шэсце парасонаў.
To вайна плашчоў
1 паліто.

Енк супення. Зноў не спіца.
На суклон навіс праклён.
Вераніца твараў нічых,
Паланіца змроків дзёб.
Чым хваліца, мо рашыца
На лавіну перамен?
Сэрца хоць і прамяніца.—

Алеся ЛОЗКА,
выпускник ГДУ.

Членам
літабяднанія
«Крыніцы» ГДУ.

КРЫНІЦЫ»

АКІЯНІЦА
Мітуслівых зоруў веча
Апусцілася ў Сож.

Эдуард АКУЛІН,
студент 5-га курса
гісторыка-
філалагічнага факультета.

АРГАН

Урачысты страх
перед прыгожым...
Калі ты ёсць?
Памілуй, божа!
Дай сілы дыхаць,
слухаць, жыць.
Гарачы воск слязой
дрыжыць
I капае на складзеныя рукі,

Распрагай, Пегаса, вечар,
На лугах рабчых стрыноў.

Азалацца грызу нарана,
Іскры-росы з капытую...

І закрыцца туманам
Плечы берагоў-братоў.

Жывітавата забруцца
Прадсітальным халадком

Здаўна выбыты крыніца
Паэтычным капытком.

Акіяніца вытокаам
I таму быць песьняром.

Хто зямлі радзімай сокам
Сэрца жывіць і пяро.

Што марва минуцца
Вызваліць ўзых...

Бездапаможна
разбюцца гукі

Аб фрэскавых позіркі
святых.

СУСТРЭЧА
З КІНАЗОРКАЙ

Натоўн звар'яцца рвай
Пальчатку знарок

загубленую,

А Вы,
засалована аб'ектывам
стайлі сумная

1 разгубленая...

Рэдактар Ул. БАЛОГА